

Z břicha velryby

Starý kazatel ihned vymrštil ruce nad hlavu směrem k nebi.

„Je zpátky!“ křičel a prchal podél přístavní hráze k ulicím nad ní. „Nepřítel se vrátil!“

„Ach ne, ach ne, ach ne,“ opakovala stále dokola nějaká žena, která oběma rukama tiskla symbol svaté Celestiny u svého krku. Mladý muž omdlel a upadl na dlažební kostky.

„P-prosím, všichni zachovejme k-klid,“ koktal strážník. „Není důvod k panice!“

Ale Ellie nedokázala odtrhnout zrak od té ruky.

Držela ji za kotník a Ellie na své kůži cítila mrazivý chlad. Vyškubla nohu, ruka ztěžka dopadla na břidlicovou střechu a na ponožce jí zanechala krvavou skvrnu. Ellie polkla a poklekla, aby si ruku a k ní patřící paži prohlédla. Ruka naslepo tápala po střeše, jako by

hledala něco, co by mohla chytit. Paže byla štíhlá a šlachovitá a vedla zpátky do velryby, kde mizela mezi masitými fialovými orgány.

„Hej!“

Ellie se otočila a spatřila Annu, která šplhala přes vršek hráze.

„Stůj!“ zakřičel strážník deroucí se davem směrem k Anně. „Vrať se sem!“ Vrhł se po ní a podařilo se mu zachytit její pletený svetr.

Ellie se té ruky dotkla špičkou prstu a ona ucukla jako nějaké plaché zvíře. Ellie se zhluboka nadechla a chytila ji. Ruka byla lepkavá a strupovitá. Ellie se zapřela patami o střechu a zatáhla.

Ruka přestala protestovat a prsty se omotaly kolem těch jejích. Ellie nechtěla tahat příliš prudce v případě, že by se člověk uvnitř o něco zachytil. Ale zbytek paže šel ven hladce.

Pak se objevilo kostnaté a zakrvácené rameno.

Po něm rozčuchané černé vlasy. Hlava. Obličej.

Chlapec lapající po dechu.

Dav vykřikl. Anna se vymanila ze strážníkovy sevření, seskočila z hráze a sunula se opatrně směrem k Ellie. V údivu hleděla na chlapce.

„Co to je?“

Chlapec se skutálel po střeše a za sebou zanechával provazy velrybích vnitřností. Byl úplně nahý.

„Umíráš?“ zeptala se Ellie a zatřásla mu rameny. Měl zavřené oči a vypadalo to, že nemůže dýchat.

Neustále otvíral ústa a snažil se do nich nasát vzduch, ale jako by se ve svém životě ještě nikdy předtím nadechl.

„Myslím, že umírá,“ pověděla Anna.

„Podívej se na mě!“ přikázala Ellie chlapci. „Otevři oči!“

Ale on se jen zmítal sem a tam, samá ruka, samá noha. Ellie ho chytila za ramena a přitiskla ho ke střeše, aby ho udržela v klidu. Kůži měl lepkavou a páchl po železných pilinách.

„Chyť ho za nohy!“ vykřikla a Anna mu je celým tělem zalehla, aby už kolem sebe nekopal. Ellie se mu posadila na hrud' a chlapcovy nehty se jí zabořily do kabátu. S úšklebkem mu palcem a ukazováčkem otevřela víčka. Zíral kamsi nahoru a oči se mu v hlavě protáčely jako krví posedlému žralokovi.

„Podívej se na mě,“ přikázala Ellie.

Chlapec zanaříkal.

„Podívej se na mě!“

Jeho oči zamířily dolů a našly ji. Ellie zalapala po dechu.

Šedomodré. Barva ledového moře.

Několikrát zamrkala a snažila se soustředit. „Poslouchej mě,“ řekla co nejklidněji. „Potřebuji, abys udělal to, co dělám já.“

Pomalou se zhluboka nadechla nosem a ruku si položila na hrudník, aby mu ukázala, jak se jí s dechem zvedá. Opatrně vydechla ústy a viděla, jak se jí snaží

napodobit. Ale nosní dírky se mu jen nejistě zatřepaly. Nefungovalo to.

„Drž ho,“ pověděla Anně. Klekla si vedle něj, sevřela mu nos a pevně ho držela, i když zuřivě kroutil hlavou. Přitiskla své rty k jeho a silně mu vydechla do úst.

Na hrázi vypískla nějaká žena.

„Co to děláš?!“ vykřikl poplašeně strážník. Konečně se odhodlal sešplhat dolů po střeše, ale teď v úděsu nehybně stál. Ellie se nadzvedla, aby se mohla nadechnout, a pak znovu přiložila rty k chlapcovým. On ji mezitím s vytržštěným očima sledoval. Potřetí se zhluboka nadechla a výdech sdílela s ním. Pak počtvrté a popáté.

Když se nadechla pošesté, chlapec otevřel ústa a nasál vzduch z plných plic. Ellie se úlevně zasmála. Chlapec se nejprve nadechoval hluboce a třepavě, pak ale zrychlil a nasával vzduch až hladově.

„Zpomal,“ varovala ho, a aby mu ukázala jak, znovu začala dýchat, dýchala pomalu. „Takhle. Teď se postav a ruce si opři o boky, jako to dělám já. To ti otevře plíce.“

Upřeně na ni hleděl s ostrým a výhrůžným výrazem. Pomalu to ale začínal chápat a založil si ruce v bok. Ellie se podívala dolů, aby zkontrolovala, zda to dělá správně, a rychle si zakryla oči.

„Promiň!“ pověděla. Zapomněla, že je nahý. „Ehm, ehm... Mohl by nám někdo přinést deku?“

Dav ucouvl. Mladý strážník civěl na krev kolem